

INSTANTNÍ PROGRAMY

HLEDÁNÍ NOVÝCH ÚHLŮ POHLEDU

L 18,9-14 – VEJTAHA BOHA NEOBLAFNE

Marie Medková

Pomůcky: papír, propisky

Obsah: Bůh prokoukne každého vejta-hu a náfuku.

Postup: Po přečtení textu dostane každý jeden list papíru, který rozdělí čarami na 3 sloupce. Do prvního sloupce každý napíše jména několika lidí, kteří mu přijdou „blbí“ nebo „divní“. Zároveň ať do druhého sloupce napíše proč. V druhém kroku se vžijte do role milujícího rodiče a do třetího sloupce napište, co je těchto lidích dobré. Zhodnocení: zeptejte se účastníků, jestli našli dobré stránky dotyčných; jaké to je, dívat se jiným pohledem na tytéž lidi; jaký je rozdíl mezi úhly pohledu.

Otázky k textu: Přijde vám podobenství spravedlivé k oběma mužům? Proč? Proč je farizeus špatným příkladem? Přijde vám někdo „blbej“, vytahujete se vy na někoho nebo někým pohrdáte – i v duchu! - a proč? Znáte někoho, kdo si myslí, že je o dost lepší než vy? Jaký je to pocit? Co je negativního na vytažování se? Proč jsou si lidé před Bohem rovni? Co je pozitivního na příznání svých chyb?

Úvaha: Farizeus a celník. Limonádový Joe a Jack Badman. Hodný a zlý. Vchází-li na scénu první, hraje vznešená hudba. Lidé se s obdivem otáčejí, šeptají dětem: „Kdybys byl tak jednou jako on!“ Hrdina zná své kvality. Staví je na odiv. Změna. Plíživá melodie věští něco nekalého. Vstupuje záporňák. Zůstává stát u dveří. Děti se bezděky otřesou. Slychají „Jestli nepůjdeš spát, přijde si pro tebe!“ Patří-nepatří do lidské společnosti. Budí strach. Sám se bojí lidí, Boha, spravedlnosti. Má proč.

Víme, jak to bude dál. Ten zlý, který má tu drzost a ještě leze mezi nás, slušné lidi, bude vykázán do příslušných mezí. Ano. Vedle hrdinových skvostných činů vypadá padouch ještě opovrženímhodnější. A třesnička na dortu – padouch lituje. Happyend všech happyendů. Teď bude hrdina odměněn. Ale co to? Zvedá se padouch! Hrdina může jen zírat, jak se ten bídák ztrácí v slunečních paprscích Božího odpuštění. PROČ? Nějaký nepovedený nezávislý film? Copak se hrdinové nechávají na holičkách?

Farizej nebo třeba já se chováme dle norem. „Třídím odpad a nejezdím na černo. Ne jako tamten! Jsem se sebou spokojen. Buď se mnou spokojen.“ Jenže Bůh se nespokojí s naší spokojeností. Vlastně potřebuju ho ještě? Ptám se ho na něco? Nezbylo pro něj místo. Leda na nebeském trůnu, odkud má přikyvovat. Nejsem náhodou taky ten, co už od života a od Boha víc nežádá? Náš padouch se naopak otvírá dokořán. Výmluvu by našel. Jenže...on lituje. Jaká ironie. Uznává, že jeho osobní měřítko chování nejsou absolutní. Místo zakrývání a výmluv, obnaží své rány a vředy. Prosí o vyléčení. Je to právě zloduch, kterému Bůh naslouchá. Odpouští mu jeho špatný způsob života. Dostává, o co prosil.

Proč ale farizej Bohu tolik vadí? Jde o přístup. Žít mimo mnoho pozitivního znamená i zraňovat ostatní i sebe a dělat chyby. Toho se nikdo prostě nedokáže vyvarovat.

pokračování na straně 31

P.Jun

Děšť a slzy

B.Dylan: I Shall Be Released

E fis

Víš, někdy slunce tolik pálí

5 gis A E

že vy-pá-lí vsrdci stín.

9 fis

a vtom stí-nu_ pak zne-na-dá-ní

13 gis A E

se ži-vot ztrá-cí po-ta-jí

17 fis

Až přijde děšť nas-ta vím_ tvář

21 gis A E

děšť skry-je tvář líp než tma,

25 fis

když po tvá-ři děšť mi sté-ká

29 gis A E

pár slz všem se ne-poz-ná_

INSTANTNÍ PROGRAMY

A taky dávej pozor na vítr
Ten může vyrvat duši z těla ven
A duše potom – lehká jak pířko
Uletí nocí za sluncem

Až přijde déšť...

Víš slunce někdy tolik pálí
Že vypálí v srdci stín
A ten stín pak jak černá díra
Vypustí život potají

pokračování ze strany 29

Stát před Bohem a říkat: „jsem jednička nebo aspoň lepší než tamten,“ to je sebe-klam nebo lež. Když si své omyly přiznám, jednám poctivě. Když je popírám a vyta- huju se, sám se shazuju v Božích očích. I Jack Badman má šanci se napravit, když pozná a uzná svou chybu. Když ale svou chybu nevidím nebo nechci vidět, těžko můžu něco měnit. Uznat, že na tom jsem stejně jako ti druzí. Není třeba se bát prav- dy. Říká se, že Bůh je jako milující otec.

Proto si můžeme klidně s Colalokovými přiznat, že padouch nebo hrdina, my js- me jedna rodina.

Modlitba: Pane, prosím, abych se nebál přemýšlet o svých chybách a odkrýt před Tebou svou duši. Uč mě mluvit s Tebou v modlitbě o mých chybách, omylech, bolestech. Děkuji, že smím. Děkuju, že mi tolik odpouštíš. Děkuju, že mé staros- ti neseš se mnou. Děkuju, že mě osvobo- zuješ. Amen. ■

JAK SE CHOVÁ PRAVÝ KŘEŠŤAN

Miriam Junová

Počet osob: Skupina mládeže (neomezeně):

Cíl: Budeme mluvit o království nebeském a o jeho místě v našem životě. Jak je to možné – dát „nebi“ místo v našem životě? Máme království uskutečňovat už nyní, máme žít v následování Krista? Jaký postoj k životu, jaký životní styl je od nás jako od křesťanů žádán?

Postup: Přečtěte si legendu o kejklíři Phamphalonovi. Mluvte spolu o ní (otázky níže).

Poznámka: Je možné natisknout legendu o Phamphalonovi, aby si to lidé mohli číst současně.

Legenda o kejklíři Phamphalonovi

V době císaře Theodosie žil v Cařihradu významný muž jménem Hermius. Všichni lidé si jej vážili, protože byl spravedlivý a zbožný. Měl ale pevné přání žít svatě v následování Krista; přesto stále víc poznával, že v normálním všedním dni to není možné. Tak prosil o propuštění z císařské služby, rozdal majetek chudým a vydal se do pouště, aby stál na sloupu a vedl Bohu se líbic život. Už brzy jej ctili obyvatelé pouště jako svatého, obstarávali jej potravou a on neopustil svůj sloup třicet let. Stále víc měl svět a lidi za Bohem zavržené a zlé. Jedné noci slyšel hlas, který mu uložil: „Jdi do Damašku a najdi muže jménem Phamphalon: „Ten se mi líbí, víc než ty!“ tak se vydal Hermius na cestu. Unaven došel večer do města. Nikdo ho ale nechtěl přijmout, ani ne lidé, kteří platili za zbožné. Náhodou objevil Phamphalonův domek. On byl kejklířem, který bavil bohaté a nevěstky svými kousky. Hermius si řekl: „to nemůže být ten Phamphalon, který se líbí Bohu. Kejklíř!“ Přesto vnitřní hlas mu řekl, aby vstoupil. Phamphalon se o něj postaral jako o hosta, přenechal mu svůj dům a odešel spát ven. Celou noc Hermius pochyboval. Ráno se dali

oba do řeči a Phamphalon pověděl Hermiovi jeden příběh ze svého života. Jeden bohatý Řek mu dal před časem veliký majetek jako odměnu za jeho žerty. Tu Phamphalon uvěřil, že by mohl skončit s opovrhovaným kejklířstvím a někde se v klidu usadit. Přesto sotva když dostal ty peníze, dostal strach. Zamknul dům, nenechával nikoho vstoupit a skrýval své bohatství. Jeho život se docela změnil. Jednoho večera klepala na dveře zahalená postava. Phamphalon nedůvěřivě otevřel. Tu odhalila postava svou tvář a on poznal známou ženu, která se dostala nezaviněně do velkého neštěstí: prodali jejího muže a děti kvůli velkým dluhům jako otroky. Žena posílala Phamphalona, aby jí pomohl, aby mohla vykoupit svou rodinu a aby se nemusela stát nevěstkou. Bez zdráhání jí dal Phamphalon celý majetek, obstaral jí i chybějící peníze a vedl svůj život dál jako chudý kejklíř.

Tu náhle poznal Hermius, že tento muž udělal víc než on, i když zůstal 30 let na sloupu. Vrátil se zpět do pouště a hlídal cizím lidem kozy, protože člověk má sloužit druhým lidem.

Shrnutí a otázky k textu:

Legenda o kejklíři Phamphalonovi ukazuje dva extrémní postoje. Hermius se stáhne ze světa, aby mohl sloužit Bohu, na druhé straně Phamphalon se nelíší vnějšně od „dětí tohoto světa“, slouží ale lidem svým životem.

Proč se rozhodl Hermius pro život na sloupu?

Co poznal potkáním s Phamphalonem?

Jak lze žít v následování Krista? Co dělá člověka pravým křesťanem?

Příště: Příště budeme mluvit o tom, jak vypadá „pravý křesťan“. Můžete o tom zatím přemýšlet! ■